

Излиза три пъти седмично  
по вторник, четвъртък  
и събота.

АВОНАМЕНТА Е:  
Годишно 100 лв., 1/2-год.  
60 лв., 3-месечно 35 лв.  
Авонумента започва на  
всяко 1-во число от мѣ-  
сеца. — винаги предплатва.

# ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ — издатель: П. Д. Драгулевъ

Цѣнитѣ за обявитѣ са:  
За 1 кв. сантиметър 1 1/2  
лв., за 100 кв. см. 150 лв. за едно  
публикуване; бавачен, рѣ-  
шенен, куркулан и прото-  
кола по споразумение; ре-  
гистрация на търговски и  
индустриални фирми 50 лв.  
Всичко що се отнася до  
рекламата се адресира до  
редакцията. Промисленна За-  
щита, Варна, Вѣнчанъ 8.

**LLOYD INTERNATIONAL**  
**SOCIÉTÉ ANONYME**  
**ZÜRICH (Suisse)**

Maison de Banque, de Commerce et de Transport

**МЕЖДУНАРОДЕНЪ ЛЛОЙДЪ**  
**АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО**  
**ЦЮРИХЪ (Швейцария)**

Къща за банкови, финансови, търгов-  
ски и транспортни операции.

Приема продажба на български про-  
изведения въ странство.

5-36

## ЗА КРЪЧМАРСКАТА ТЪРГОВИЯ.

Дойде редъ и до крѣчмарската търговия. Струва ни се, че въпроса е: заради Никола, нищѣмъ и свѣти Никола, но днешниятъ дневенъ въпросъ е въпроса за правото да се отварятъ и ватварятъ крѣчмитѣ, въпросъ, ежщо така, не отъ маловажнитѣ и щитовнозначителнитѣ за икономическия животъ на страната като производители на вина, ракия и пр., които нѣматъ мѣсто въ идеална, освѣтѣ пакъ, тукъ. Наистина, пиянството е основата на многобройни пороци: пиянството е майката на лѣноостъ, на развратителството, на разврата, на прѣвѣжливостта и на мѣтко най-вло нѣщо, за което човѣкъ може да си помисли. Но въпроса не се касае до пиянството; днешния въпросъ не се отнася до оваконецианата, която се прѣдначертаватъ и до мѣрките, които трѣбва да се взиматъ за ограничението на пиянството; а се касае какъ да се ограничи броя на крѣчмитѣ, или, съ други думи: какъ да се създадатъ превилегии за пиянство; личностни въ селата и какъ да се монополизира въ тѣхъ крѣчмарската търговия. А щомъ превилегиятъ ще се раздаватъ чрезъ палебисцитѣ, щомъ крѣчмарската търговия ще се монополизира само за едно или два лица въ селото или градъ, срещъ, щомъ като партизанския елементъ ще има рѣшающе значение и влияние кому да се дава правото въ дадено село или градъ да търгува съ литиета, още отъ сега могатъ да се прѣдвиджатъ сѣтинитѣ на тази търговия.

Нашата дума е за закона, който има за цѣль да ограничи алкохолизма, но който като първо сѣдство за ограничението поставя ватварянето на крѣчмитѣ, или, най-малкото, ограничението на тѣхния брой до най-възможния минимумъ за да се ограничи съ това наедно и алкохолизма.

Цѣлитѣ, които гони законопроектъ е много добри, ежкрайно симпатични — на любящия труда български народъ му е потребна и трѣвенностъта да се издигне до висотата на добродѣтелта и отъ тамъ — къмъ добродѣтели. За това не вѣрваме да се намѣри човѣкъ въ България да е на друго мнѣние — да е противенъ на едно мѣроприятие, което би ограничило алкохолизма до прѣдѣлната

му безвѣрностъ. Да, цѣлитѣ еж добри и крайно симпатични; но сѣдството е непрактично, е даже опасно отъ много гледищни точки.

Може ли да бѣде увѣренъ законодателя, прѣди всичко, че съ ограничението на броя на крѣчмитѣ алкохолизма ще се намали и че експлоатацията еж крѣчмарската, макаръ и ограничена, търговия, експлоатация на населението ще се намали? Може ли съ това сѣдство, именно, страстѣта за пиене и развратителството за нейното удовлетворение да се изкорени?

На тия питання ще се постараямъ въ настоящия случай да отговоримъ ние, като си послужимъ и съ прецеденти, и съ здравия разсудкъ.

Въ Русия, кадѣто пиянството се бѣ развило, а не се сѣмѣняме, че и сега още — при изключителното положение създадено отъ болшевишкия режимъ — продължава да се развива до застрашителни размѣри, се направилъ опита за ограничаване на алкохолизма. Тоя опитъ на руския финансовъ министръ Вите, наистина, даде много добри резултати за еиска, но резултатитѣ за изкореняването на пиянството бѣха печални.

Споредъ рускиятъ законоположеніи, търговията съ напитки бѣше изключителна привилегия на държавата. Специалнитѣ наредби, които регулираха търговията съ спиртни напитки бѣха обширни и много строги за да ограничатъ алкохолизма. При всѣ туй, пиянството въ Русия не се намали, а, напротивъ, още повече се разшири. То обгърна по-широки маси отъ населението и руския народъ, иначе тѣй набожень, тѣй добъръ и благодарителенъ, си спечели похуленото име на пиянъ народъ.

Въ особенитѣ распорѣждания на прилаганитѣ наредби и уважени въ Русия имаше и една такава горѣ-долу по смисълъ: „позволява се на всяко лице да си купи за свое употребление само до 100 грама спиртна питието (водка); въ лавката, кадѣто се продава питието, не се допушта заведѣнето на никого съ цѣль да консумира напитки; пѣчкѣ, които си купи въ опрѣдѣленото количество спиртна напитка, може да я пие пѣтъ отъ лавката или у дома си; никоя лавка не може да продава на едно и ежщо лице повече отъ

100 грама водка.“

Тия правила се изпълняваха ето какъ:

Всяка лавка продаваше на еднѣ и ежщѣ човѣкъ само по едно стѣкълце, съ точното количество водка, която се прѣдварително измѣрваше и наливаше направо отъ държавната превилегия; никому не се позволяваше да остане и изпива ракията си въ лавката, защото тя се продаваше съ съдържанието и стѣкълцето наедно; водката се изпиваше вѣтъ отъ лавката или даже у дома на клиента; алкохолизма пакъ си остана алкохолизъмъ. Защо?

Защото, ако, въ Одеса, напримеръ, има 100 водочни лавки; вострастения алкохоликъ наредѣ всичкитѣ тия лавки и отъ всичкѣ си купува и изпива по едно стѣкълце и, до като стигне до дома си, пада на улицата пиянъ и валянъ. А алкохолицитѣ си изобретиха още и много други начини за да си набавятъ, колкото имъ се ще водка за пиянствуване — за удовлетворение на страстѣта си. И рухнаха всичкитѣ наредби, всичкитѣ законодателни и административни мѣроприятия безъ мѣтка полза по ограничението на алкохолизма. Единичкото, което се овѣнча съ добри резултати бѣше, че доходи на еиска се утроиха и учевориха че алкохолицитѣ разчолваха съ гарантирана добротѣствена водка и се извадиха отъ утробнитѣ напитки, които кабацитѣ имъ прѣдлагаха и грозно грозно ги експлоатираха.

Въ края на крайщата, обаче, констатира се, че частната търговия съ напитки бѣ убита и стотипи хиляди граждани се лишиха отъ поминѣка си. А това нещѣше да бѣде знаено и тѣй скърбно, ако главната гонима цѣль — изкореняването на алкохолизма — се постигнеше и, ако само еврейтѣ фалшивекатори на питиета и експлоататори на населението се отстранѣха отъ тѣхъ търговия.

Страхуваме се, че нашия законъ за борба съ алкохолизма, който прѣдоставя експлоатацията на частни превилегировани, чрезъ партизански подборъ, лица тази търговия, ще даде още по-лоши резултати. Алкохолизма не ще се изкорени, но населението — поено и съ качествено многолоши напитки — ще бѣде грозно експлоатирано. Фикситѣ — отъ друга страна — ежщо ще понесе своитѣ загуби, неважно, че десетки хиляди граждани, намиращи сега поминѣка си въ крѣчмарската търговия, ще бѣдатъ изхвърлени на улицата безъ поминѣкъ.

Безъ да упрѣкваме добритѣ намѣрения на правителството, и противъ, като мислимъ, че кое и да бѣло правителство, дължно е да вземе всичкѣ нужди мѣрки за ограничението на алкохолизма, позволяваме си да мислимъ, че съ съвършено друга санкция на закона тия добри и много похвални намѣрения на правителството ще се постигнатъ, безъ да се накърняватъ лични интереси — да се направятъ вѣжди, безъ да се избодатъ очи. По това именно ще се повѣрнемъ при другъ случай.

Alvanitino.

## Послѣднитѣ.

На ежщото това мѣсто, съ ежния надсловъ, прѣди два мѣсеца и повече, ние написавме ежтагия и изброявахме всичкѣ вли послѣдници отъ недружелюбността, що проявяватъ помежду си икономическитѣ организации и сѣловия отъ боржуванія покрай; отъ несолидарностѣта и враждата, която разяжда сигурностѣта въ интереситѣ на едни и ежщитѣ групи отъ тия организации и сѣловия; отъ инертностѣта изобщо и кекавостѣта, ежкоято подхващатъ всяко свое дѣло, или, даже не го подхващатъ, да не му подготвятъ почвата за късо вирѣне — веднага слѣдъ раждането си да умре или още като се работи да се развали. И сочехме на боржуитѣ тѣхъ опасни азини, и апелирахме прѣдъ всичкѣ икономически сѣловия, всичкѣ класосъзнателни боржуи да се групиратъ и организиратъ не поотдѣлно сѣловно, а общо — като работодатели — на едната страна да е работничеството, а на другата — работодателството съ групирани сили, готови пинаги, съ вѣра въ успѣха си, да поематъ ераженията, отъ кадѣто и да идатъ, защото, сега е вѣрмето, когато силата се зачита и слуша, а не кекавината, развогласията и неразбраностѣта, не и самоѣжбитѣ и сепаратизма. Стѣнитѣ, леденитѣ и неподвижни стѣни, глухитѣ и вѣмтитѣ стѣни, помежду които издигнахме гласѣтъ си ни чука. Само боржуитѣ, само класосъзнателнитѣ, само тѣнепитѣ въ инертностѣ боржуи не ни чука и никога не съ ни чукаха. Тѣ вѣрватъ, че вѣрмето за тѣхъ работи; вѣрватъ, че за тѣхъ правдата отъ Бога съ аймѣлъ ще се спусне и, главно, вѣрватъ въ веселието на онова, което въ сегашното вѣрме не прѣдставлява, освѣтъ пѣлно безвѣрие — вѣрватъ въ паритѣ си; тѣ не знаятъ, че „паритѣ, както е казалъ Аристотелъ, не даватъ плодъ“ и, че, при все туй, борбата отъ всичкѣ страни, отъ кадѣто и да иде, все пакъ е за тѣхнитѣ пари, за капиталитѣ имъ, борбата е да бѣдатъ тѣ, колкото е възможно повече и повече осиромашени и обезсилени.

А послѣдницитѣ отъ тая каотичностъ, отъ инертностѣта, отъ самоѣжбитѣ и сепаратизма на боржуваната класа, една по една се низкатъ; послѣдницитѣ, една отъ друга по скрушителни, и идатъ се низкатъ върху шията на ежщата нѣмощна боржуавия. Съ нѣмощѣта и безвѣлието си да се бори и парира злинтѣ, които и се силятъ на главата, тѣ всичко пригъватъ, всичко до сега понесе.

Пита се: какво ли още ще има да прѣмѣща въ слабосилието си? Какво ли ще има още да понесе нейната постоенно нѣмощаваща се снага?

Отъ нѣколко дни на сцената е изнесенъ въпросъ за ежществуванието на търговско-индустриалнитѣ камари, въпросъ всецѣло свързанъ съ ежществуванието на търговията и индустрията. Въпросъ ежщо така неразрѣшенъ съ ежществуванието, съ вегитирането на запаитѣтѣ, въпросъ, за всѣки случай, който постави на кръстопѣтъ всичкото бѣдѣще на търговията, индустрията и занаятитѣ. Отъ нѣколко дни тревогата въ търговскитѣ, индустриалскитѣ и занаятчийскитѣ сѣрѣди е много поголѣма, отколкото, когато се во-

тирахъ и прилагалъ развитѣ ежкономични наредби противъ всичкитѣ тия икономически отрасли и сѣловия.

Окава се, че Архангелъ Михаилъ е изправенъ съ ханджара си да вземе душата на търговията, индустрията и занаятитѣ. Камаритѣ еж тѣхнитѣ души. Ако бѣде вземена душата, трупа ще се разложи, ще изгни, ще изчезне.

Правителството, наистина, още не е казало нито дума за закриването на търговско-индустриалнитѣ камари; това се само долава отъ тукъ отъ тамъ отъ дѣйствиата на правителството. Но, ако простото прѣдположение или подозрѣние днесъ-утрѣ се прѣобрази въ реална дѣйствителностъ, става нужда да се пита: пригответъ ли ежъ търгоцитѣ, индустриалцитѣ и занаятчийцитѣ да се противопоставятъ на такава евентуалностъ? Съ каква обществена сила, съ какъвъ моралъ и дружнѣ авторитетъ ще се явятъ тѣ да прѣдотвратятъ намѣренето на правителството по закриването на търговско-промишленитѣ камари?

Ако Варна, най-важния търговски центъръ на Царството ние, е още въ пеленитѣ на своето създание и организиране; ако и тукъ вѣрмето и нуждитѣ не еж научили хората отъ боржуавнитѣ икономически сѣловия да се валоватъ и вѣрватъ рѣка за рѣка, то какво може да се говори за другитѣ центрове, дѣто интереситѣ не се така аѣ за ежстватъ отъ евентуалното закриване на търговско-индустриалнитѣ камари? Ако организиратъ и въ другитѣ търговски и индустриални центрове — София, Русе, Пловдивъ, Бургасъ и др., едвамъ се зараждатъ; а нѣкадѣ и такава намѣрение нѣматъ, какъвъ обратъ тѣ могатъ да дадатъ въ слѣдваната отъ правителството политика за социални и икономически прѣобразования въ страната?

Послѣдницитѣ се низкатъ. Какъвъ не е чудно и камаритѣ да идатъ на ежщата нива. Отъ начина, съ който се подхваща да се дѣйствува прѣдъ правителството за заваряването на търговско-индустриалнитѣ камари, правимъ своитѣ заключения. Отъ заведѣнието на постоенно прѣсѣдствие на членове на Варненската Търговско-Индустриална Камара и отъ заведѣнието на върховния съѣтъ на новото дружество на варненскитѣ търговци, собствено, правимъ тия наши заключения. Напълно неосѣдомени за ежщностѣта на работата; бързи и прирѣпни въ дѣйствиата си, тѣ губятъ най-важното — такта. Въ подобни случаи се дѣйствува енергично и компактно. Безъ да обръщамъ внимание на бѣлѣжкитѣ отъ страна, че дружеството на варненскитѣ търговци, като организация прѣдставлява само своитѣ членове, че и камарата като утрѣждение, въ което се сиватъ не само търговскитѣ интереси, а и на други сѣловия, трѣбвало да дѣйствува съ свѣтлостъ съ третѣ организации, ние отъ себе си и безъ да възраждаме на тия, що правятъ бѣлѣжкитѣ си така прикрито безъ доблѣстъ да ги подкрѣпятъ очи сѣрѣцу очи, ще забѣлѣжимъ, че и отъ тактически съобразъ и отъ нуждата да се придаде значение на обща акция, нужно бѣше и сега още пакъ е нужно всичкѣ събра-

Рекламирайте чрезъ Търговско Промислена Защита.

